

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico
Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

4. Mala fides Maimburgi sententiam Parisiensis Universitatis pervertentis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

tet ergo Concilij Pisani mentem, doctrinam & decreta, ad solum Schismatis & hæresis casum pertinere, de quo alibi (a) actum.

IV. Sed excusari Maimburgus utcunque posset, quippe aut statum quæstionis, de qua nunc agimus, aut Concilij mentem & verba non satis observavit: illud vero nulla ætas, nulla historia (cui fidem suam obstrinxit) ignoscet, quod sciens prudensque sententiam Parisiensis Universitatis pervertit, eique non aliud tantum sensum, sed alia omnino etiam verba adaptet, pari & sui dedecore, & Lectorum, quos fallit, injuriâ. In suo enim Tractatu historico de Prærogativis Ecclesiae Romanae capite 21. fol. 148. prope initium hæc habet: Petrus Plauff unus ex Universitatis Parisiensis deputatis longa, doctrina oratione, quam in pleno Patrum confessu peroravit, multis rationibus Ecclesia Universalis, & consequenter Concilij, quod eam reperit, auctoritatem Pontificia auctoritati prestare ostendit, addidicique hanc esse Parisiensis, & omnium Gallie Universitatum sententiam. Sed quam à veritate hoc sit alienum, facile ex verbis actisque Concilij intelliges, quæ aliud omnino exhibent, quæque non potuit ignorare Maimburgus: sic ergo habent: (b) Decima tercia sessio fuit die Mercurij, die 29. Maii, in qua post Missam & Litanias Magistri Petrus Plauff pro Universitate Parisensi dixit, opinionem Universitatis esse, iſtos duos contendentes debere reputari Schismaticos, & hereticos pertinaces, firmans auctoritatem Concilij ad decidendam hanc causam, & declarandum, eos esse ab Ecclesia præciosos & abjectos &c. Postea in medio: Unus Episcopus Italicus dictus Novariensis legit quandam schedulam facientem mentionem; qualiter secundum ordinationem Dominorum Cardinalium per D. Cardinalem Mediolanensem fuerunt simul congregati omnes Magistri in Theologia & Licienciati, qui ad dictum Concilium de multis partibus & Universitatibus convenerunt, & inter eos fuerit habita plena deliberatio super ista materia, & postea in eandem opinionem convenerant, & concordes fuerunt, videlicet, quod dictos contendentes tenent Schismaticos &c. Vides quām alia sit Parisiensis aliarūque Universitatum sententia, ab ea, quām illis affingit Maimburgus; non enim dicunt: Concilia esse supra Pontificem, ut ille mirâ fiduciâ scribit: Sed Benedictum & Gregorium pro schismaticis & hereticis habendos, & Concilium

(a) Regale Sacerdot. fol. 415. & 462. (b) Acta Pisana ex editione Lucæ d' Acher sess. 13. & Philippi Labb. edit. Parif.

num esse in hac causa cognoscenda judicem. Quod toto Cælo diversum est, ut pater. Sed piguit Maimburgum lalentiam & verba Universitatis referre, quippe causæ suæ aut noxia, aut inutilia : at hoc non historici, sed Poetæ officium. Evidem fateor, cùm primùm legendis Maimburgi historijs animum adjeci, magna me hujus hominis opinio, magna expectatio cœperat, illectum quippe & dulcedine Gallici sermonis, & ingentibus promissis tam multa & mira Lectori pollicentis: nec falli me posse credebam; nec ignorantiam in viro erudito, & doctrinam passim jactante : nec fraudes in sacerdote suspicabar: & animum firmabant narrationes historicæ tot ornamentis & coloribus veritatis aspersæ, ac candorem simplicitatemque toties professa. Ubi vero me & semel, & decies, & centies deceptum vidi ; fateor non minus trepidum, anxiumque per hujus hominis historias incedere, quā olim Moyses, cùm per spinas, veprisque nudis pedibus ad rubum vocaretur; suspenso videlicet semper gradu, & casum, aut vulnus timente. Nunc reliqua videamus.

